

APĂRAREA NAȚIONALĂ

organ național independent.

Apare: Miercuri, Vineri și Duminecă.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

strada Carolinei Nr. 5.

ABONAMENTELE:

Pentru monarhia austro-ungară:

Pe un an 24 cor., 6 luni 12., 3 luni 6 coroane.

Pentru România și străinătate:

Pe an 25 franci, 6 luni 13 franci, 3 luni 7 franci.

Abonamentele se plătesc înainte.

Proprietari și editori:

Dr. Eusebie Antonovici, cand. de adv.

Valerian Halip, notar.

Constantin Jescu, țaran.

Vasile Maghic, paroh.

Dorimedont Vlad, inv. sup.

INSERTIUNILE:

Un rind petit sau spațiul său coastă pentru publicarea odată 12 bani, de două ori 18 bani, de trei ori 24 bani. — Reclame la finea textului coastă șirul de petit 50 bani.

Prenumeratiunile se primesc la administrație; Inseratele la „Societatea tipografică bucovineană” în Cernăuț.

Epistole nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se înapoiază.

Un număr costă 20 bani.

Cernăuț, 4 Mai 1907.

Multe și feliurite sînt postulatele și lipsele pe toate terenele vieții noastre publice. Pe terenul cultural națiunea noastră se află pe o treaptă foarte joasă.

Nu voim să ne adresăm cu reproșuri la adresa nimăru, este însă fact constatată că școala noastră nu funcționează așa, ca să ni deie prilejul îmbucurător să constatăm succese vizibile pe toate liniile unde, ea ar ave să-și împlinească rolul său. O mulțime de analfabeți în poporul nostru. Aceasta aparițiune întristătoare este în stare să degradeze, și ea și chiar degradează foarte mult menirea școlii în ochii poporului. Dar chiar dacă a și absolvat un tînar școala poporală și s'a înzestrat cu unele cunoștinți teoretice, totuși cu cunoștinți practice, care îi sînt de neapărată lipsă pentru viața și activitatea lui de econom și agricultor, afară de unele foarte puțin și laudabile abateri, de tot puțin e înzestrat. Acest moment încă și mai mult este apt de a trezi în ochii poporului nostru o averziune în contra acestei instituțiuni, care e chemată adecă să-i fie salvatoarea lui din întunerecul neștiinții. Spesele, cari sînt îmbinate cu edificarea școalelor, apoi și celelalte spese pentru fondul țării, prin și din care au a se dota persoanele, cari stau în serviciul școlii, întăresc și mai mult aceasta averziune, cu atîta mai mult, cu cît bietul nostru

țaran și așa este supt din toate părțile și este necesitat să-și părăsască gîlia strămoșască, ca să pribegască cu anii pe cîmpurile Canadei pentru ași cîștiga în muncă și sudoare cei cîțiva bani pentru ași pute regula traiul. Învățătorimea noastră cu multe și feliurite cunoștinți însă cea mai mică parte își dă silință, ca să pue aceste cunoștinți în serviciul necesităților din viața practică a poporului nostru. Cît de mare binecuvîntare ar revarsa învățătorimea asupra poporului nostru, se poate vede din cazurile, cu părere de rău, numai sporadice, unde învățătorii și-au întocmit în miniatură chiar și în grădina școlară, o grădiniță de model de altuit și de gunoît, dela care poporeni silitori din respectivele comune nu au numai o pildă foarte frumcasă, dar totodată și îndemn și folos. Școala noastră poporală fără îndoială trebuie să devie o instituțiune practică în serviciul poporului, ca să-și poată ea împlini marea misiune pe care o are.

Nu mai puțin și biserica în frunte cu reprezentanții ei este datoare să vegheze asupra tuturor curentelor și să ferească cu toate mijloacele, care îi stau la dispoziție, poporul de decadența morală și să-i steie mină de ajutor în toate lipsele vieții. Biserica și școala sînt chemate mină în mină să coopereze la delaturarea tuturor relelor de care este bintuit poporul nostru. Ele sînt chemate

să deștepte în poporul nostru simțul național ca fiecare să se simțască mîndru de aceea, că este romîn. Numai astfel vom pute feri poporul nostru de desnaționalizare. Știut este că poporul nostru din fire e capabil, deprinde îndată și limbi străine și după ce le-a deprins odată, voind să se mîndrească cu aceasta — o mîndrie falsă — vorbește mai că mai cu plăcere în aceste limbi.

Destul de rău stăm în privința națională, însă cu mult mai rea este starea poporului nostru în privința materială. Economicește poporul nostru dă tot înapoi ca racul. Oamenii se înmulțesc, pămîntul este însă acelaș. Unde mai înainte era un gospodar astăzi se află pe acelaș petec de pămînt mai mulți cel puțin doi. Pe ȧnga aceasta în unele comune și invaziunea străinismului este destul de mare. Vine străinul cu leanca în spate și peste puțin — fiind deprins la muncă rațională și la cruțare — numai ce'l vezi cuprins și chiar avut.

În privința aceasta nu avem voie să ne tot scilfosim și să ne bocim ca babele, că pierdem pe zi ce merge din avuția noastră națională. La muncă pozitivă este dator să se înjuge fiecare, care mai are inimă pentru popor și mijlocul cel mai eficace de bună samă că este trezirea și deșteptarea poporului la muncă însă cu deosebire la chivernisirea rațională și la cruțarea cîștigului.

Cîte lipitori trăesc din sudoarea poporului nostru și se îmbogățesc fără să pue umărul la muncă grea, numai cu viclenie și cu șireclieuri. De aceste lipitori trebuie odată pentru totdeauna de curățit corpul nostru național și atunci va prinde și el din ce în ce tot mai mult la putere.

Prima condițiune pentru o îndreptare este cunoștința răului. Cunoșcînd răul rămîne numai ca să avem acea abnegațiune ca să punem toate mijloacele în aplicare, ca să-l delăturăm.

La această muncă desinteresată și bine chibzuită în scopul deșteptării și învierii poporului nostru din amorțala și mizeria, în care l'a adus vitregia vremurilor se cuvine să purcedem cu toții uniți ca în o falangă și atunci izbînda a noastră va fi. Mîntuitorul Christos omenimea a trezit-o la viața noauă și noi cu toții cu ajutorul lui Dumnezeu în lucrare comună vom putea contribui la învierea poporului nostru.

Cu aceste reflexiuni pe timpul Invierii Mîntuitorului salutăm și noi pe iubii noștri cetitori și abonenți cu salutarea de biruință »Christos a înviat«.

In ziua Invierii.

Făcut-am, e incontestabil, oareșicari progrese pe terenul cultural, dară pe terenul religios mergem calea racului. Sînt, nu-i vorba, între

FOIȚA.

Christos a înviat!

A fost ucis de hoți, mișei,
De niște cete farisei,
Al »Lumii Împărat«.

Plingea văzduh, pămînt și cer
Și de crudelele dureri
Și sîнца s'a crepat.

Era 'ntunerec pe pămînt,
Cînd Christ a fost pus în mormînt;
Și morții a 'nviat.

Umblau în cete rătăciți
Și morți și oameni pribegiți;
Plingînd pe cel îngropat.

Zimbește soarele pe cer
S'au șters și lacrimi și dureri
Căci Isus Împărat;

>Isvorul vecinicei vieți
A dreptului și-a ce-i mureț

Din morți a înviat;
Cu el a înviat
Și dreptul subjugat.

(Tribuna anul 1894.)

Ioan Dolean.

Sărman popor!

Sărman popor! — prin grea urgie
Trecut-ai tu — ce vijălie
Din temelii te-a sguduit! —
Ce secolii nici cînd visară —:
Revoltă cruntă și amară
Al tău pămînt a bintuit!

Dat pradă littelor străine —
Ce-au supt chiar măduva din tine,
Ai devenit sărman — sărman —;
Apoi cuprins de desperare
Distrus-ai tot, fără cruțare,
Ce ai crezut că'ți e dușman —

Străinul, ce te jăfuește,
El astăzi numai te birfește,
Sătul de prada ce-a luat —
Și numai singur tu vei plînge

De-atîtea victime și sînge,
Ce chiar străinii l-au vărsat!

Străinii deci — străini să-ți fie!
Străini de țară pe vecie!
Nu-i ocroti la sinul tău:
Și va luci ear mîndrul soare,
Șosind o zi de — sărbătoare —
Căci mare-i bunul Dumnezeu!
Hațna, 20 Aprilie 1907.

V. Kalmucki.

Un om al situației.

Niță Sfredel este omul situației.
Încă de pe cînd era la școală a dat
dvezi la lume despre această neprețuită
însușire în vîlmășala vieții moderne. De
acasă sărac lipit pămîntului, dintr'o fa-
milie de țărani de origine țigani, lipsit
de tradiții etice și de creștere cinstită,
Niță Sfredel și-a început cariera prin
ași exploata sărăcia, umilinta și lipsa de
fond etic a individualității sale în chipul
cel mai lucrativ.

Am cunoscut mulți în viață, cari s'au
strecurat prin valurile ei, fără ca cineva
să-i fi remarcat, deși dispuneau de un
fond etic sănătos, de o creștere aleasă,
de tradiții familiare, ba chiar de capital
material. Nefericiți, cari nu au știut să
exploateze avuția lor reală și pozitivă,
pentru ca să se valideze în goana ne-
bună a vieții moderne.

Niță Sfredel, fiul secolului XIX, nu-i
din tagma acestora; el a știut să pre-
facă lipsa sa de avuții morale și materiale
într'un cîpital, pe care la exploatat încă
din tinerețele sale cu o vervă demnă de
fiesat.

Nu era stipendiu, la care să nu com-
peteze, nu era om de influință, pe care
cu lacrimi în ochi — cu grai viu și în
scris — să nu-l fi rugat pentru sprijin,
nu era Romîn cunoscut ca om de inimă
(îi avea pe toți în evidentă), pe care să
nu-l fi rugat pentru un ajutor bănesc.

Astfel deja pe cînd era în clasa a
VII-a gimnazială, deși mijlocăș în studiu

noi și oameni, cari consideră aceasta drept un semn al progresului nostru general; oameni, cari apreciază cultura unui popor după gradul său de ireligiozitate. Acești oameni își fac un titlu de cultură din faptul, că ei nu mai cred în nimic. Pentru ei nu există religie, nu există D-zeu, nu există nici un fel de pornire ideală în sufletul omenesc. Ei au auzit de progresele moderne ale științei naturale, ei știu, că omul se coboară din maimuță și că astfel religiunea și învățăturile ei și-ar fi trăit traiul.

Pentru ei religiunea e un amestec de povești, ce nu merită a preocupa mintea și sufletul unui popor. Ei au rezolvat deja toate problemele metafizice și nu înțeleg de ce nu s'ar înlocui deja de pe acu învățăturile religioase cu axiomele exact științifice.

Adevărul e, că nu trebuie să ne mirăm de asemenea idei. E nețigăduit, că țara noastră poșede azi o pătură mare de oameni cu carte. Dar totuși această pătură e constituită din o infirmă minoritate față cu mulțimea, ce alcătuiește straturile poporului.

Majoritatea covârșitoare a așa numiților atești, cari aparțin clasei celei cu carte, e compusă din oameni lipsiți de ori și ce ideal, din oameni, cari nu se gândesc decât la bunul trai material și la mijloacele permise și nepermise, de a și-l asigura. Aceștia evident, că nu au nici un interes, ca religiozitatea poporului să se desvoalte, pentru că ei consideră fericirea omenească după chipul și asemănarea lor, după plăcerile lor.

Vorba e însă, bine este oare ca un popor, mai ales un popor cum este al nostru, să fie lipsit de învățăturile religiunii? Bine este oare, ca prin neglijența noastră sau prin fala științifică a unora religiozitatea poporului să meargă calea racului? Bine este, să ne lipsim de acel puternic echilibru moral, ce ni-l dă evanghelia? De acea morală neasemănată și senină, care a alcătuit și alcătuiește baza de granit a culturi tuturor națiunilor mari și culte din Apus?

Tocmai noi Romîni să nu mai avem nevoie de învățăturile religioase?

Ce rătăcire!

E cu neputință, ca oamenii cu adevărat învățați și în toate mințile să susțină asemenea păreri. Și mai ales e de neadmis, ca acei Romîni, cari doresc într'adevăr, ca națiunea noastră să progreseze în chip real și să se consolideze, să susțină și să propage asemenea idei.

Dacă Englezii sînt religioși și caută neconștient a se rădica la înălțimile superbe ale învățăturilor lui Christos, dacă Germanii și multe alte popoare fac același lucru, numai noi Romîni să ne credem destul de harnici de a răsbi prin greutățile vieții fără această busolă a moralei creștine?

Dacă ne-am fi dat sama la începutul renașterii noastre politice de covârșitoarea însemnătate culturală a religiunii, ar fi trebuit, ca să ne îngrijim de pe atunci mai mult de biserica noastră națională. Azi biserica națională romînă ar trebui să stea în fruntea tuturor mișcărilor naționale.

În acest caz și cultura noastră națională s'ar fi făcut în condițiuni mult mai trainice. Prăznuim învierea lui Christos. Să ne pătrundem măcar acu de importanța extraordinară a dezvoltării cultului religios.

Religiunea unui popor este unul din caracterele, ce constituiesc ființa sa etnică-națională. A înălța religiunea unui popor, însemnează a-i consolida naționalitatea, iar aceasta trebuie s'o voiască toți acei ce sînt Romîni și vor mărirea neamului lor.

(L. R.)

Din campania electorală.

Nu de mult erau păreții crîștelor din Valea Suhei înpeștrîți de afșuri, cari anunțau că Aurel Onciul vine să predea alegătorilor fericirea. Cinci zile a petrecut Aurel Onciul în valea Suhei și ținea cite 2 adunări pe zi; în urmă însă i-a părut rău că a fost prin Valea Suhei.

În Slătioara a vorbit numai cu superiorul Gheorghiu și cu 3 țărani, căci la adunare n'a venit nimene.

În Gemene nu a aflat pe nimene acasă și s'a dus de acolo fără ispravă supărat că s'a stăleț pe tarmuța muntenească — îmblă călare — fără să aibă vr'un folos.

și nesuferit între colegii săi de școală, Niță Sfiredel avea un stipendiu de 200 fl. ear delă mecenaii săi diferiți (cari se înțelege nu știau unii de alții) alte 200 fl.; adevărat, că acești 200 fl din urmă îl costau o corespondență specială foarte extinsă, care ținea cont de toate momentele însemnate din viața mecenaiilor săi, de onomastice, de zile natale, de zile jubilate, de cazuri de bucurie și spor în familiile lor și era lanțul cel mai puternic pentru perpetuarea sprijinului odată cîștigat. Nu există caz, ca Niță Sfiredel să fi pierdut vr'un ajutor odată primit; orice ajutor primit odată, devenia pentru el o rentă perpetuă, pe care o incasa cu atita siguranță, cu cită și schimbă rentierul cupoanele sale la so-roacele semestrale. Erau cupoanele după bonul sărăciei.

Ajuns la studii superioare stipendiu se ridică la 600 fl., ear ajutoarele răslețe au ținut pas cu exigențele mai mari ale lui Niță și s'au urcat și ele la 400 fl.,

asa încît Niță Sfiredel începu să facă pe boerașul între colegii săi de studii, pe cari — după ce nu se putea face diag în ochii lor — începu să-i disprețuiască. Ochiu țigănește ager pentru de-a pricepe și de-a ști exploata în favonul său orice situație, Niță Sfiredel urma cursurile profesorilor săi cu cea mai mare diligență, se așeza totdeauna în banca primă, sub nasul profesorului și era vecinic înarmat cu 3 rînduri de creioane ascuțite și cu un vraf de caete pentru notițe. Ear în decursul oarei întregi creioanele lui erau în cea mai viuă și mai sgomtoasă activitate.

Pentru deplina garanță a succesului la viitoarele examene, Niță Sfiredel, omul situației, mai făcu una, țce nu cercas pînă la el nici un student romîn. Într' bună zi se îmbracă în negru și făcu p rînd vizita la toți profesorii săi și de-ai înaiete îl putea vedea zi de zi pe promenadă, plimbîndu-se azi cu doamna și d-șoara unui profesor, mine cu altuia.

În Ostra i-au declarat oamenii — erau 28 — că nu-l vor alege ci vor da voturile lor consilierului Stefanelli sau căpitanului Bellegarde.

În Stulpicani vorbia Onciul întrerupt de strigătele »să trăiască Stefanelli«. I-au spus oamenii să nu îmble după potcoave de cai morți.

În Negruleasa a strîns ciobanul Fonîgar citeva oi nevinovate și l-au ascultat cu capul în piept pre Onciul. Vrednicul preot a voit să-și spele obrazul pentru trînta ce a tras'o în Stulpicani.

În Dorotea au fost șese oameni cu superiorul Nahaicuc, cari au sfătuit cu Onciul.

În Frasin i-a spus un gospodar următoarele: »Nu cunoaștem nici un bine pre care ni-l-au făcut Onciul; el ne-a promis munți de aur, dară nu ni-a dat nici de piatră. Noi vom vota pentru acela, care ne-a făcut bine. După asta au eșit toți 13 țărani cari erau adunați afară și Onciul a vorbit nemțește cătră 18 jidani cari erau adunați.

În Bucșoia au ascultat 18 țărani și 12 nemți în liniște expunerile lui Onciul. Un neamț care-i făcea ovațiuni lui Bellegarde a fost dat afară. Ceilalți erau toți oamenii consilierului Stefanelli.

La urmă s'a văzut Onciul necesitat să spue că renunță la voturile tuturor.

„APARAREA NAȚIONALĂ” ÎN ȚARA.

Din Mănăstirea-Humorului.

Onorată redacție!

Vă rugăm să primiți în cinstita D-voastre gazetă următoarele:

În numerele 17 și 18 a gazetei »Voința poporului«, care ar fi să se cheme cu drept cuvînt »Voința lui Lupu și Onciul«, au citit copiii noștri, că scriu niște oameni tulburați cu condeil muiat în crieri turbați, minciuni asupra preotului și cantorului nostru, în gazeta lor.

Noi sîntem peste 400 gospodari, cari ni-am înțeles să spunem adevărul, cum stau la noi în sat trebile.

Părintele Isidor Zavodovski a venit înainte de doi ani la noi din satul învecinat Voroneț. Știm, că a stat acolo pentru sărăcime și au apărât-o improtiva

chiaburilor Gemenarești; li-au scos 45 fălci loc de arătură în codru, din cari și astăzi se hrănesc Voronețenii. Știm că l'a răsturnat pe vestitul Dumitru Gemenariu din scaunul vorniciei din pricina neprimței sale pentru săraci, — a făcut școală în sat și a reparat vestita mănăstire de acolo. Știm că a căzut la pat greu bolnav, răcindu-se la săvîrșirea sintei liturgii, și se vorbia pe multe rînduri că a și murit nu știu unde prin țări străine. Dară D-zeu nu a voit asta. După patru ani de zăcare iacă! ne vine bolnavul nouă de preot. Tare am vrut să știm ce-a mai face. Și ni-a făcut bietul preot liturgii cu predici mindre în toate sărbătorile și Duminicile, îngropăcuni cu frumoase cazanii și toate trebuințele ce le-am avut. Și-i plătim bine, rău, după cum ne învoim, dară ni face pe plăcere. Ce-i drept, nici odată nu ni-a cerut prețu pentru funcții, dară noi știm ce se cuvine. Dară îngroapă și lucră și de pomană — unde trebuie. Așa pe fata lui Ion Bodai și chiar azi, pecînd scriem aceasta îngroapă pe Casandra Olariu — o sîrmană, de pomană; ba a și dat și strîns daruri pentru acești săraci!

Întii, cum a venit, ni-a zis în biserică, că nu vrea să se amestece în treburile vornicului, nici în cele a învățătorului, dară de aceea nici nu va suferi ca să i-se amestece vornicul și învățătorul în treburile bisericești.

Nu-i drept, că a stat cîndva un mort 4 ori 5 zile pe laiță. — Totașa îi o minciună că ar fi răspuns cineva în biserică, ba chiar să fi birfit.

Nu-i drept că am umblat prin toate satele vecine după preoți. Ce-i drept părintele nostru a fost bolnav de vr'o două ori, dară a dat de știre la mitropolie și a căpătat ajutor dela părintele Brăilean.

Îi drept, că Gavril Bulecsa a fost dator mortului său socru cu iscalitură, ca să marite pe orfana sa cumnată, și l-au inbiat pe preotul, care nu i-au cerut prețu (dupre cum au mărturisit singur în judecătorie) — 8 cor., și punîndu-se în cale, avea să plătească și să capete mitrica de vestiri. El însă merge la căpitanie și părăște, că a dat preotului 8 cor. pentru o mitrică de botez. Alta-i mitrica de vestiri, care se dă numai după ce mirii și-au făcut toate datorințele așa ispitirea din rugăcuni, îngăduirea dela judecătorie și altele și nu sînt neamuri, — și alta este o mitrică de botez care o capătă oricine. Și domnul căpitan a trimis 2 coroane și un timbru de 1 cor. pentru mitrica de botez la preotul împreună cu protocolul lui Gavril Bulecsa

La studii particulare în biblioteca univerzității nu l'a văzut nimene pe Niță. Tot timpul său liber era în cafenea la cărți sau pe promenadă în societatea damelor de profesor și a boerilor.

Ce-a făcut, ce-a dres, nu poate ști nimene, fapt e, că după 4 ani și 1/2 de studii la univerzitate s'a rentors acasă cu diploma de doctor în drepturi.

Acest succes unic în telul său îl ridică pe Niță Sfiredel — acum pentru prima oară — pe un pedestal înalt de admirațiune și considerațiune. Felicitările curgeau povoiu și Niță Sfiredel făcea pe modestul, care și-a făcut numai datorința.

Oamenii începură să uite de reversul moral și să vadă în el individualitatea puternică a omului, care prin sudoarea feții sale, din cea mai umilitoare sărăciei s'a avîntat pînă la acest grad al valori, personale. Și pentru ca lumea să nu aibă prilej a-și reaminti originea lui supărătoare, intrerupse toate relațiile cu părinții săi ticăloși și decăzuți. »Cînd vrei să

întri în salon, trebuie să îți curăți noroiul de pe gete; socoteala gata«, zise Niță Sfiredel cătră un prietin, care-i făcu reproș pentru atitudinea lui față cu părinții.

După aceasta corectură indispensabilă a situațiunii, care-l împedea în rivna febrilă de a se înălța, care nu-i lăsa intrare în »salioanele« stîlpilor societății, Niță Sfiredel intră concipist la procuratura de finanțe și după doi ani de praxă făcu censura de avocat.

Meșter neîntrecut în arta multiplicățiunii, făcea dintr'un florin doi, ear din doi șase, așa încît nu trecură 2—3 ani și dl Dr. Ioan Sfiredel ajunse la cea mai mare trecere în oraș, dispunînd de un capital de vr'o 10000 florini și de un venit anual de circa 6000 fl. Și cum se ținea departe de veleitățile politice, Dr. Sfiredel era unul dintre puținii Romîni, cari aveau mare trecere și în tața țărănilor și cari erau considerați ca adevărați patrioți, adevărat era Romîni, dar

și Micuțariu pe mina judecătoriei, unde buclucarii au și pățit-o și strigă că bagă preotul oamenii la criminal. Așa se cuvine la toți buclucarii ce se poartă cu minciuni și birfeli! Dați-vă numele pe față și o pățiți și D-voastre cu criminalul.

Zic școlerii că preotul nostru îi bolnav, și într'un duh strigă că nu-i bolnav, știm că-i așa după cum nu vă place D-voastre. Slujește împlă la școală în toată ziua, spovidește sutele de oameni și școala întreagă, afară de școlari, cari n'au Dumnezeu și nu au sărbătoare. Știe și Înalț Prea Sfințitul nostru Mitropolit, căci cînd am fost în Cernăuț la adunarea cea mare, în care am juruit credință Prea Sfinției sale — a venit și la noi Mănăstireni și ne-a întrebat, ce face părintele nostru, și ne-a dat tare de grijă ca să-l cruțăm pe părintele nostru că a fost tare mult și tare greu bolnav. Nu-i vorbă! noi îl cruțăm și se rădică preotul nostru din ce în ce mai bine — mila D-lui.

Oare ce au mai de birfă școlerașii și de domnul nostru cantor Longhin Buburuzan. Li-i ciudă pe dinsul că-i bărbat la locul său, cum nu-l afi în toată țara noastră. Om cu frica lui D-zeu, cîntăreț evlavios și nu hiclean, blind și îndurător cu săracii, om neîndoit la dreptate. De cinci ani îi roadem urechile să se lese ales de vornic — ce folos că nu vrea! zice că nu vrea bucluc, mai bine trăiește în pace. La alegerile de deputați au căpătat toate glasurile codașilor și D-voastră îl birfăți? Nu-i drept că a spus el la adunare cătră pacinicul sub-învățător Bancescu: »la școală domnule! mergi și spală urechile la copii!« aceste vorbe le-a vorbit alt gospodăru, nouă binecunoscut și de altfel vrednic.

Cinstiților școlerași! dați pace la preotul și cantorul nostru, că nu va merge bine. Noi în cîrsmă încă nu l-am văzut pe preotul nostru, dară școlerași adesea! și nu roșiți, cînd roștiți sudalma: »popă propinatoresc!« aferim că bună pildă dați la copiii noștri!

De ce birfăți asupra d-lui Dori Popovici? Nu vă place, că va strîns înțelepciunea păstoriului nostru la părete? Nu vă place, că l-am alungat pe venitul și dusul învățător Chisanovici? D-voastră aveți obrăznicia să cereți, că noi țărani să dăm glasurile unui învățător. El să învețe copiii, noi sîntem bătrîni și nu ni trebuie sfaturile voastre! Avem noi învățător legiuit, trimis de mitropolie — pe preotul nostru. Și noi credem în legea noastră și credem în învățătura sfințită ce o primim în biserică. Cit vă veți trudi în gazeta voastră »Voința poporului« a

ni despărți pe noi de păstorul nostru, V'o spunem că de geaba veți trudi.

De ce birfăți și nu vă place că au venit domnul Popovici la noi întii la biserică, oare nu-i așa mai frumos decît cum a făcut-o domnul Onciul Aurel, care a mers la învățătoarea cea bătrînă! Ați văzut că D-zeu ajută mai mult decît învățătoarea. Cînd a venit domnul Dori cu părintele nostru la cancelaria sătească, îndată n-am gîndit că trebuie să fie un om de treabă, căci altfel nu venea preotul cu D-lui. Cei drept: preotul nostru, încă acasă cum erau toți adunați la masă l-a întrebat pe domnul Dori: »domnule poți să scoți satului păscătorile din pădurea fondului, căci asta îi durerea satului?« Și D-sa a zis că »da! pot, am să le scot încă pînă la alegere și voi scoate la cei cu numere nouă înlesnirea, să capete lemnul de pe jos și lemn de casă cu prețuri reduse, în scurt am gustul să lucrez pentru popor!«

Și pe acest cuvînt (nu după cum birfește »Voința« cu propinațiile, jidovismul și cîte altele năzdrăvăni) l-a adus preotul pe domnul Popovici în mijlocul nostru. Celelalte sînt cunoscute de prin gazete.

Mulțămindu-vă pentru ascultarea durerii noastre ne subsemnăm:

Casian Buburuzan, Mihailă Buburuzan, Vasile Buburuzan, membru com. com., *Alexandru Ucraineț, Ilie Buburuzan, Gavril Buburuzan*, membru com. com., *Iftimie Macovei, Teodor Macovei, Gavril Cătună, Gavril Macovei, Constantin Albu, Nichita Croitor, Gavril Volrat, Teodor Micuțar, Vasile Croitor, Ioan Hojbotă, Pavel Macovei*, membru com. com. episcop, *Casian Rusu, Costan Micuțari*.

Mănăstirea-Humorului, în 25 Aprilie.

Din Corovia.

Duminecă la 28 a l. c. la oarele 11 a. m. a fost dl Cuparencu candidat de deputație țărănească la Corovia și înaintea unui public număros numai de 13 oameni și-a desvoltat de a doua oară programul său, însă oamenii nu prea credeau în vorbele sale amăgitoare și se uitau unul la altul șoptindu-și la urechi: oare să nu fie dl acesta cumva surd de răcește așa de tare.

Norocul d-lui deputat țărănesc a fost un om adus anume cu sine pînă la jîtăria satului de unde apoi venind pe jos la adunare a intrat tocmai în momentul critic, cînd Corovienii porneau spre ușă să meargă pe acasă sătui de atîtea făgăduinți seci și fără rost.

Dl candidat văzînd pe bietul om îl salută și șiret la cap ca să nu-l priceapă oamenii, îi zice: bine c'ai venit, i-a spune d-ta acestor oameni cine-s eu, deoarece d-lor au auzit numai rău de mine, spune-le, te rog, totul ce ști, iacă eu merg afară, Și credeți că dl candidat a mers afară? Nu, s'a temut să nu spuie adevărul despre dinsul, și n'a ieșit afară, măcar că Cuciureanul era adus anume cu sine.

Acesta se scuză, că n'a abătut anume prin Corovia, ci nevoia a voit. că-n zori de zi i-a fugit un cal, apucînd cîmpii și el luîndu-se după el l-a aflat în Corovia. Atunci îl întreabă un Corovian mai hazliu: cum așa, tocmai aici la adunare l-ai aflat? Îi gras și face mult? Da, răspunde Cuciureanul și rizînd arată cu degetul spre cal... și face mult, o sută de lei. Bravo, strigă oamenii și cu aceasta au început a ieși afară, căci li era lihamete de atîta glumă, iară dl candidat privia pe urma lor cum mergeau repede, par'că spaima pădurii îi paștea din urmă.

Corovieni, fiți pe pază, fiindcă acest domn ce îmblă stinger ca cucul îi părăsit de toți Romîni, n'are pe nimeni, să nu vă aibă nici pe voi!!!

Correspondentul.

Din Mologhia

Ni s'aduce știrea, că dl Cuparencu deputat țărănesc a fost fluerat și huiduit tocmai de cinci pînă la șese sute de țărani. Poporul din Mologhia era așa de iritat pe dl deputat țărănesc, că numai cu greu la scos un jandarm din minile lor.

Veni, vidi, fugi.

Am venit, am văzut, am fugit, esclamă dl deputat țărănesc și își îndreaptă drumul spre apa Prutului.

Tot în aceeași zi s'a înfățișat acest domn și în Ostrița, dar și aici i-a spus-o un gospodăru verde în ochi, că Ostrițenii s'au hotărît deja să deie glasurile lor d-lui Dr. Constantin Isopescu-Grecul și îi supără foarte mult, că au trebuit să-i spuie adevărul în față.

Gospodari din districtele Boian, Cernăuț și Storojineț întrebați Mologhienii și Ostrițenii, ce pildă i-au dat d-lui Cuparencu și îndreptăți-vă cu toți după acești oameni, fiind că d-lor trăind mai aproape de Cuciurean, îl cunosc poate mai bine!!

Ți-am da sfatul d-le Cuparencu să te lași de candidatura asta, căci nici poporul nu te vrea și nici nu ai talentul pentru acest lucru; rămii în pădure, unce ești la loc.

Correspondentul.

Dela frații din Ardeal.

Vintul de primăvară duce pe aripile sale sunetul clopotelor, cari vestesc creștinătății învierea...

Preotul cu pletele de argint, cu vocea-i tremurîndă binevestește norodului adunat la straja dimineții în biserică micuță de lemn, că în aceasta luminată și mărită zi »a înviat Christos«. Cîntăreții cu vocea mai sonoră ca altă dată, cîntă stihirile învierii, iar fața creștinilor înruminată la lumina multelor luminări su înviorează sorbind frumoasele rugi de laudă.

Și cum privesc aceasta mulțime blindă, care uitînd pentru cîteva momente greul vremilor și semnele vijelii apropiate, inima ni-se înalță, sentimentele iubirii de limbă și lege îmi înrouează genele, și cuprînd parcă de un vis îmi trec înaintea ochilor faptele mărețe săvîrșite de strămoșii acestor creștini.

* * *

Văd cîmpul libertății dela Blaj cu cei 40 mii Romîni în frunte cu nemuritorul Șaguna întemeind principiile partidului național român, apoi triumful demnității romînești ce se prăznuia prin vitejia legiunilor romine conduse de regele munților, despre cari ne povestesc Fintînenele, Aiudul, Alba-Iulia și Munții-Apuseni sfințiți prin sîngele neamului.

Urmează apoi o jumătate de secol plin de suferinți și amărăciune pentru un popor, care dă nenumărate dovezi strălucite despre alipirea și fidelitatea sa față de Tron, și de dispreț și ură față de cei cari încearcă usurparea acestuia. Răspлата acestor dovezi strălucite, înscrise adînc în inimile civilor adevărați ai acestui imperiu, e însă încheierea dualizmului, a cărui condiții sînt nu numai în defavorul Romînilor, ci și al Austriei.

Și acum începe pomelnicul suterințelor noastre naționale.

Iubirea de legea și limba strămoșească e timbrată ca resvrătire contra statului maghiar. Apărătorii acestor tesaururi sînt »agitatori« și sînt aruncați în pușcării înființate anume pentru ei, căci care țară europeană are mai multe temnițe de stat decît »Maghiaria«? Să introduc legi de maghiarizare vătămătoare pentru biserică și școala noastră, exprimarea voinții libere a alegătorilor să înădușe din partea pașalnicilor administrativi, dreptul de intrare e condiționat, cu un cuvînt totul atirna dela caprițul stăpînirii.

Și totul înzădar. Nu ajută vocea prelaților noștri, nu ajută protestarea celor 3 milioane și jumătate de Romîni exprimată atît de loial în sutele de adunări populare, nu ajută munca neprihănită a

nu făcea pe nemulțămîntul în țara asta, ci mulțămîntul cu situația constituțională-liberală afîșată a stăpînirii, munciau pentru asigurarea unei bunăstări și fericiri personale cit se poate de mari.

Astfel Niță Sfredel ajunsese încurînd membru în reprezentanța comunală și cu toată urgiseala din partea Romînilor de carte, cari incepeau să vază secătura morală și intelectuală a acestui parvenit, — în urma conexiunilor sale de clientelă și a mituirii întreprinse, fu ales deputat.

Ajuns pînă la această înălțime, a socotit că i-a sosit timpul însurătorii, care pentru el ca și celelalte lucruri ce făcea nu era nimic, decît o »afacere« în senzul cel mai negustoresc al cuvîntului. În curînd »afacerea« se încheia și Dr. Ioan Sfredel lua o zestre de vr'o 10000 fl. și o nevastă frumușică de tot.

Greșala capitală a multor bărbați vrednici ai noștri — durere — este, că stăruie prea mult asupra considerațiilor ideale și etice în viața publică. Aceștia

țin, că fără un cult idealistic și fără un cult idealistic și fără de un fond moral și intelectual mai înalt, nimeni nu-și poate aroga un rol conducător în societate, și tot strigă, că nația e în primejdie, dacă încapă a fi condus de »gheșeftari«.

Oh voi visători miopi, sau cum vă zice Niță Sfredel »turmă de măgari hămisiți de foame«, nu vedeți cumplita rătăcire, în care vă aflați?... Banul, dragii mei, banul stăpînește lumea, nu secăturile voastre de ideale. Idealele voastre vă scot coatele prin minci și genunchii prin pantalonii și pe lingă lanțul de decepții ce vă urmează la tot pașul, mai ajungeți și de risul lumii... Cumpăna, cu care se măsură azi greutatea oamenilor, dragii mei miopi, este ca toate cumpenele, ea simte și remarcă numai pondul material, tot ce nu este materie, nu alterează limba cumpenii nici cît un fir de păr. Un ban de argint în această cumpănă este infinit mai pponderos decît

un așa zis tond întreg de ideale, de intelectualitate și de morală.

A fi înțeles acest adevăr atît de vechi ca și vremea și a-l fi pus în aplicație în mod consecvent și sever, — eată cheia, cae a deschis toate ușile mării și fericirii pămîntești înaintea lui Niță Sfredel.

Da, da... Căci azi Niță Sfredel este stipinul absolut al vieții publice. Fără de concursul lui și în coatra voii lui nu se îndeplinește nici măcar un post de scriitor la banca țării.

De iubit nu-l iubește nimeni, dar de temut, se tem mulți de el. Grația lui e cutată de toți, începînd dela profesori și gimnaziu pînă la învățători.

La alegerile ultime a candidat ca deputat dietal cu program freisinig și a fîst ales. Și dacă e logică în evoluțiunea lucrurilor, apoi rischez profeția, că în 2—3 ani Niță Sfredel crede că o să revină cu rare alai, ca să se intronizeze ca Landespeizident în orașul patriei sale la capătul crua într'o cocioabă ciuruită pînă nu

demult și au tîrit miseria de pe o zi pe alta doi neputincioși: moș Ioan Sfredel și baba Maria lui Pavel Sfredel, noroiul lepădat de pe ghețele marelui fiu.

Iubită tinerime romînă! urmează-î exemplul! Lasă focului secăturile tale de ideale și-ți înseamnă bine acest recept;

1. În viață nu știință ne trebuie, ci diplomă;

2. agonisirea unei diplome este deci scopul tău suprem, care justifică toate mijloacele ce vei folosi spre a o lua;

3. Diploma îți dă dreptul de a storce bani din toate stîncile, spre care scop să te înarmezii cu:

4. toiagul magic al obrăzniciei, al cinismului și al anesteziei morale, căci

5. banul are să fie în viață Domnul și Dumnezeuul tău, afară de care pe alt Dumnezeu nu vei cunoaște.

(Din volumul »Clupe si repaus« de Sorcova localizat de X. Y.).

deputaților noștri depuse pe altarul iubirii de neam și patrie, nu ajută nimica pentru convingerea celor dela stăpînire, că politica, ce o poartă ei astăzi e dezastrosă pentru aceasta patrie nefericită. Fiecare acestei politici să torc mereu, dar devin tot mai subțiri. Maghiarii neași nu se identifică cu principiile propagate de acești adevărați agitatori. Iar Românul nostru dă deja dovadă eclatantă despre maturitatea sa politică, despre însușirile sale superioare, moștenite încă dela cei cari l-au sădit pe aceste plaiuri, și despre trăinicia sa. Și aceste ne întăresc credința, că viitorul apropiat ne va dărui vremuri mai bune, ne dă putere să suportăm toate năcazurile.

* * *

Tresar. Luminile credincioșilor să sting căci în biserică pătrunde lumina zilei. Slujba e pe sfîrșite. Preotul binecuvîntă, apoi sfîrșește zicînd: »Christos a înviat!« Ear mulțimea răspunde într'un glas: Adevărat că a înviat!«

Avis alegătorilor!

Am primit știrea că o parte din d-nii învățători, cari totodată sînt și agitatorii lui Cuparencu, ar fi decis ca în ultimele trei zile înainte de alegere să îmble dela casă la casă, mai ales noaptea, și să pună mîna pe țidulele de votare, în cari s'au obligat a scrie numele lui Cuparencu.

Acest mod de agitațiune trebuie să-l înfierăm ca un mijloc necinstit și să-i rugăm pe aderenții noștri să se ieie în samă de acești agitatori.

* * *

Se svonește ca sigură strămutarea lui Cuparencu ca administrator silvic la Dorna-Candrenilor.

* * *

Puținii aderenți ai lui Cuparencu au încercat să răspîndească știrea că dl consilier Dr. Constantin Isopescu-Grecul ar fi renunțat la candidatura sa. Aceasta știre trebuie s'o declarăm de o minciună gogonată, deamă numai de partidul democrat.

* * *

În ultimul moment primim știrea că dl Florea Lupu și-a dat demisia din consiliul școlar al țării; ba se svonește chiar și de demisionarea D-sale și din comitetul țării.

Apel.

Cîntecul popular român în Bucovina.

(Instrucție pentru colectare).

Colectiunea de cîntece și poezii populare proiectată de către înaltul minister de culte și instrucțiune i. r. va cuprinde în tomuri împărțite după naționalități *muzica populară* și mai ales cîntecul popular al tuturor popoarelor și neamurilor cari trăiesc în Austria. Lucrul principal constă în căutarea și culegerea acelor cîntece și strigături și a altor produse muzicale ale vieții poporane, cari se nasc în păturile mijlocii și mai de jos ale poporului sau cari sînt cel puțin la popor răspîndite și cari pînă azi încă nu-s scrise (tipărite). Mai departe se vor băga în samă la culegere și acele produse ale spiritului muzical și poetic (cîntece de tot felul și toată forma, recitațiuni ritmice, strigături și chiuituri, hore și sirbe,

etc.) cari sînt deja scrise sau chiar tipărite și cari se află prin diferite foi periodice, foi volante, cărți de cîntece scrise, colecțiuni de manuscrite și colecțiuni tipărite etc., cari însă n'au fost încă prelucrate în mod critic. Edițiile, cari se vor compune pe baza colecțiilor, vor avea caracter curat științific. În ele se va trata în mod critic și se va adaoga la edițiile menționate în mod critic și toată literatura existentă referitoare la ele.

Lucrul cel mai important și cel mai urgent este și rămîne fără îndoială notarea celor încă neafiate sau cel puțin nepublicate din gura poporului.

Zi pe zi ce merge se pierde o comoară prețioasă a poporului nostru și trece pentru totdeauna în noianul uitării. Trebuie deci să ne grăbim!

Ca să nu atirne însă lucrarea culesului dela întimplări, trebuie acest lucru pregătit după un plan și condus de un specialist. Ca să poată fi colecțiunea din punct de vedere științific cit se poate de completă, se va apela către toți cărturararii, cari stau cu poporul și azi în contact viu, sau cari au ieșit din simlul poporului mai ales către preoți, învățători, ampioiați, medici și studenți ca să conlucre din răspuțeri și să contribuie la realizarea colecțiunii proiectate.

Spre scopul acesta s'a compus instrucțiunea pentru colectarea și notarea comorii poetico-muzicale a poporului și s'au publicat și s'au trimis în țară colt cu întrebări (chestionari).

În cele următoare se vor arăta principiile după cari are să se purceadă la colectare: Culese trebuie: 1. Nainte de toate aceea, ce a isvorit din popor, adică cîntecul popular, poezia populară propriu zisă și muzica populară în înțelesul restrîns al cuvîntului; 2. Mai departe toate produsele literare de artă, (precum poezii din literatura cultă, muzica de artă) cari au intrat în popor, cari se cîntă pe de rost (nu din note), cari au trecut la popor prin tradițiune și au primit diferite schimbări, cu toate feliurile de a fi cetite și cîntate. În scurt se va culege (aduna) tot ce se cîntă și acuma încă de popor și aceea despre care se poate dovedi, că s'a cîntat de popor în timpurile trecute.

La bucați deja tipărite, cari sînt corect reproduse în tipărituri ușor accesibile, va ajunge de a arăta isvorul literar; la ediții, cari se pot greu căpăta va fi de lipsă o copiere cit se poate de corectă.

În cîntecul popular se află atît poezia cit și muzica în vie contopire (viu contact); drept aceea trebuie ambele notate. Numai în acele cazuri, în cari nu se pot îndeplini ambele lucrări, trebuie a se mulțami cu notarea unei părți.

Colectiunea proiectată va cuprinde, precum ne arată deja titlul de sus, mai abs cîntecul popular (poezia populară) în forma sa lirică, însă și balade populare epico-lirice și cîntece epice. Dar și diferitele strigături și chiuituri precum și lucruri dramatice, cîntecele irozilor și colinzie de Crăciun și Anul nou, cîntece și orai de nuntă, precum și zicături la diferite lucrări, la scosul plugului în timp e primăvară, la cules în timp de toamnă ș. a. trebuie băgate în samă pentru colecțiunea proiectată.

Noi lărgim noțiunea cîntecului popular așa, ca să fie identică pe deplin cu cu prinsul poeziei populare indecomun. Ș din punct de vedere muzical, sînt a s lărgi hotarele; strigături, chiuituri, zicei și mai ales cîntecele cîntate la joc, sîn a se nota de către culegători. Astfel va fi noțiunea cîntecului popular identică c aceea a muzicii populare. Ceea ce s ivește ocazional și ce de altcum va fi car greu accesibil: observări privitoare l

instrumentele muzicale naționale proprii poporului, observări asupra dansului și portului, asupra obiceiurilor și datinilor, observări privitoare la limba poporului, încă nu se vor trece cu vederea, ci se vor lua la cunoștință măcar într'atita, cit privesc ele cîntecului popular și muzica populară. Pentru întrebunțarea lor științifică se va griji după putință. Lucrul principal rămîne fără îndoială cîntecul popular propriu zis!

Pentru aprecierea caracterului poporului și gustului său estetic, este de mare însemnătate a ști, cari cîntece plac mai mult poporului.

Dacă le cîntă aceste poporul neschimbate ori le însamnă neschimbate în cărțile sale de cîntare, atunci ajunge de a semnifica pocziile prin puține cuvinte fără de a le prescrie.

Materialul cules trebuie trimis comitetului respectiv de acțiune.

Scrutarea științifică și prelucrarea materialului cules se va face în diferitele țări prin comitetele de acțiune chemate spre scopul acesta și prin comitetul central din Viena.

Culegătorii trebuie la lucrul lor să aibă totdeauna în vedere, a îndrepta atențiunea lor asupra celor auzite astfel, ca notițele asupra celor auzite referitoare la cuvinte sau melodii, să se facă întocmai așa, cum se predan din partea poporului și fără de oareșicare adaus propriu.

Melodiile să nu fie armonizate, nici întocmite pentru acompaniare. Ele să se noteze întocmai așa, precum, o cîntă poporul cu toate abaterile dela ritm, tact, armonie și tonică.

De cîntă poporul un cîntec unison, atunci să se noteze acesta unison; viază însă un cîntec la popor în 2, 3 sau mai multe voci, atunci trebuie notate și aceste voci cit se poate de exact. Același lucru se referă și la acompaniarea cu instrumente populare, precum sînt: fluierul, naiul, trîmbița, clarineta, cimpoiul cobza, drîmba, vioara, ghitară, fîmbalu, lira ș. a.

Textele poeziilor și cîntecelor trebuie scrise întocmai precum sînt vorbite (rostite) de popor.

Grosolăni, cari se găsesc în text, să nu fie lăsate atară sau modificate! Hotărîtoare este numai limba populară vorbită azi și nici decum cea cultă. Drept-aceea trebuie a-și da silința de-a reda (copia) prin scriere în mod apriat și cu acurăteță dialectele; va fi deci necesar de-a nota și acele curiozități ale graiului popular cari surprind și o ureche neșcolită.

Cîntecele și strigăturile trebuie notate într'o tonică simplă cu semne cit se poate de puține; este mult de dorit, ca să fie indus și felul de intonare al poporului. La coloraturile vocii, spre pildă la strigături, să se însemne în mod conștiincios și silabele, cari le vocalizează cîntăreții; ele formează adese ori cuvinte caracteristice, precum: »iuiuiu«, »ihaha«.

Bucațile singuratiche trebuie scrise fiecare separat pe un cvart de coală cu o scrisoare ceteată și hărtia să se scrie numai pe o singură față.

Numele culegătorului, numele persoanelor, după a căror spuse s'a notat (scris) cîntecul (poezia), localitatea (satul) districtul în care este cîntecul respectiv lătit (spre pildă din Horodnic pînă la Straja), vechimea lui probabilă, timpul în care a fost scris — toate aceste sînt a se arăta în fiecare bucată cu cea mai mare scrupulozitate (în modul cel mai conștiincios). Prin aceasta va fi posibilă pe de-o parte o reviziune pe de altă parte se va recunoaște astfel și meritul, ce i-se cuvine

atît culegătorului, cit și celui (celeia) ce zice (cîntă, spune). Este de dorit, ca culegătorii să însemne — cel mai bine pe marginea hirtiei sau în foi separate și — anume numerotate — și explicările referitoare la expresiuni dialectate (cuvinte dialectate, provincialisme) precum și observări referitoare la priceperea textului sau și alte notițe (adaosuri).

Fiecare cîntec (poezie, strigătură etc.) să fie numerotat, căci de altcum nu-i cu putință de-a ști la care bucată se referă observările!

Este de însemnătate foarte mare de a afla dintre poporeni pe aceia, cari s'au cunoscut ca poeți (zicători buni) și ca cîntăreți căci astfel este dată posibilitatea de a erua pe poetul (autorul) unui cîntec popular nou!

Nu trebuie însă a da fiecărui individ crezămînt, căci adese se află oameni, cari susțin de-a fi »făcut« (inventat) ei singuri cîntecul, cari li place peste măsură și care este poate unicul ce-l cîntă, cu toate că aserțiunea lor nu coresponde adevărului.

Persoane, cari nu pot culege singure, binevoiască a sprijini lucrarea noastră măcar prin inducerea sau arătarea isvoarelor aducînd la cunoștința noastră adresele de cîntăreți și cîntărețe din popor, de lăutari și de persoane, cari posed manuscrite (colecțiuni notițe) etc. referitoare la lucrarea noastră!

Pe baza ediției celei mari, indicate mai sus, care va cuprinde în mod științific întregul cîntec popular mai există tendința de-a publica și o a doua ediție populară mai mică, care va avea de scop de-a reînprospăta zelul pentru cultivarea cîntecului popular în școală, acasă și în societate. Ea va cuprinde o serie din cele mai bune și mai prețioase cîntece populare și va fi scrisă într'o tonică simplă de colorit curat popular conform aptitudinii cîntecelor singuratiche pentru cîntare corală ori cîntare »solo« cu acompaniarea unui instrument (piano, ghitară, flaut etc.).

Ambele ediții vor reda cîntecele în textul original rominesc. Alături de aceasta va conține ediția științifică după putință și traducerea cîntecelor în limba germană, spre a mijloci comorile nescutate ale cîntecului rominesc tuturor națiunilor civilizate și spre a deschide și folcloriștilor neromini acest teritoriu pînă azi încă prea puțin apreciat.

Din punct de vedere artistic și științific va sta și ediția populară sub conducerea comitetului central și vor colabora și la ea singuratichele comitete provinciale!

Această ediție se va scoate ceva mai tirziu din tipariu. Instrucția amănuțită pentru culegerea de texte de cîntece și de melodii se poate căpăta oricînd gratuit dela »comitetul de lucrare«, care constă din domnii:

Dr. Temistocle Bocancea, judecător i. r. și avocat în Cimpulung. *Leonidas Bodnărescu*, profesor i. r. la pedagogiu, str. reședinței 2-a, Cernăuț. *Dimitrie Dan*, membru coresp. al »Academiei Romine« exarh și paroh greco-oriental în Straja. *Tudor cavalier de Flondor*, proprietar mare, deputat în dieta provincială, strada lui Iosif, Nr. 19, Cernăuț. *Nicu cav. de Flondor*, proprietar mare, strada lui Iosif, Nr. 6, Cernăuț. *Dr. Matias Friedwagner*, prof. univ. ord. i. r., prezident, str. lui Iosif Nr. 2, Cernăuț. *S. Fl. Marian*, prof. gimn. i. r. și membru al »Academiei Romine« în Suceava. *Dionise Simionovici*, inspector școlar i. r. al țării, str. Arme-nească, Nr. 17 Cernăuț.

APEL

cătră alegătorii din cercurile electorale românești.

Comitetul național central din Cernăuț în conțelegere cu comitetele naționale districtuale a decis cu unanimitate de voturi de a sprijini și recomanda ca candidați pentru cercul electoral Cîmpulung-Vatra-Dornei pe dl consilier pe lângă curtea de apel din Lemberg

Tudor V. Stefanelli,

pentru cercul electoral Storojineț-Cernăuț-Boian pe dl consilier pe lângă tribunalul din Cernăuț și docent la universitate,

Dr. Constantin Isopescul-Grecul,

pentru cercul electoral Suceava-Siret pe dl

Dr. Alexandru baron Hormuzachi,

proprietar mare și secretar la procuratura de finanțe din Cernăuț;

pentru cercul electoral Rădăuț pe dl

Teofil Simionovici-Venti,

consilier pe lângă tribunalul din Cernăuț;

pentru cercul electoral Gurahumorului-Solca pe dl

D o r i P o p o v i c i,

adiunct de administrație la direcțiunea bunurilor fondului gr.-or. din Cernăuț.

Alegători Romîni!

Din grația prea Luminatului nostru Împărat legea nouă electorală a intrat în vigoare și poporul Romîn din Bucovina, pururea credincios Împăratului și Înaltei case domnitoare este chemat la o nouă viață politică.

Străin între atîtea seminții străine poporul românesc pînă acuma nu a fost în stare să se pronunțe direct la alegerile în senatul imperial ci numai prin rostul electorilor, cari în cele mai rare cazuri exprimau dorința poporului, ci mai virtos erau supuși influenței agitatorilor cutărui sau cutărui candidat. Legea nouă electorală dă fiecărui ins dreptul de a alege duple plac și duple voie bună, fără ca să poată fi controlat de cineva, decît de cugetul său propriu, căci alegerea se face prin țidule și nici un alegător nu este silit a arăta cuiva țidula cu care votează.

Dar legea nouă electorală ni-a fixat și numărul deputaților pe care avem să-i trimitem în senatul imperial, și pe cînd pînă acuma avem noi Romîni cîte șase ba chiar și nouă deputați în acest sfat împărătesc, deacu înainte nu putem trimite încolo mai mult de cinci deputați.

Alegători Romîni!

Numărul acest restrîns de deputați care avem ai trimite în senatul imperial ni impune nouă Romînilor sfînta datorință că la alegerea lor să puredem eu cea mai mare luare aminte.

Toemai acum cînd are a se încinge între toate neamurile din împărăție o luptă din cele mai hotărîtoare, avem lipsă în sfatul împărătesc de bărbați ce sînt oameni buni, oameni cinstiți, oameni fără patimi și cu cunoștințe mari.

Gîndiți că aleșii noștri au sfînta datorință a ni apăra drepturile noastre, limba și legea strămoșească.

De vor fi vrednici și cu credință neamului, ei ni vor pute recîștiga și acele drepturi, cari prin uneltiri dușmănoase și trădarea unor bărbați fără euget și simțire au trecut în mîni străine.

Alegători Romîni!

Comitetul național alcătuit din toate păturile neamului romînesc din aceasta țară, conștiut fiind de greutatea răspunderii ce a luat-o asupra sa, s'a înțeles a Vă recomanda din bărbații frunțași, cari sînt vrednici pentru a corespunde unei chemări atît de înalte, pe cei mai desinteresați fii ai neamului romîn.

Alegători Romîni!

Aveți a răspunde inaintea posterității cea ce le veți face în aceste momente de cea mai grea cumpănă. Soartea copiilor Vostri depinde dela Voi. Înălțați-Vă gîndurile la bunul D-zeu și cu sprijinul ceresc vom isbuti. Neînfricați și cu inimă curată pășiți la alegerea din 14 Mai și intruniți în înțelegere cu cei ce Vă vor bine voturile voastre, cei din cercul electoral Cimpulung-Dorna pentru dl consilier pe lîngă curtea de apel TUDOR V. STEFANELLI. Cei din cercul electoral Cernăuț-Storjineț-Boian pentru dl consilier pe lîngă tribunalul din Cernăuț Dr. CONSTANTIN ISOPESCU-GRECUL. Cei din cercul electoral Suceava-Sirete pe dl Dr. ALEXANDRU BARON HORMUZACHI, mare proprietar și secretar la procuratura de finanțe din Cernăuț. Cei din cercul electoral Rădăuț, pe dl TEOFIL SIMIONOVICI-VENTI, consilier pe lîngă tribunalul din Cernăuț. Cei din cercul electoral Gurahumorului-Solca, pe dl DORI POPOVICI, adiunct de administrație la direcțiunea bunurilor fondului gr.-or. din Cernăuț.

Comitetul național central.

Cazul lui N. Iorga.

Din cauza înbulzeli de materie în afaceri electorale s'a furișat fără știrea redactorului sub titlul de sus în ultimul număr o notiță, care-o regretăm cu afit mai mult, deoarece chiar noi cei dela „A. N.” am fost totdeauna admiratori ai marelui naționalist N. Iorga și al curentului inaugurat de D-sa.

Știri locale și din țară.

Personalii. Dl Dr. Eugen Simiginovici, consilier la comitetul țării a fost decorat de M. S. I. cu ordinul Francisco-Iosefin. Transmitem felicitări cordiale.

Maj. Sa Monarhul după o ședere de 15 zile în capitala Boemiei s'a întors ieri la Viena. La gara din Praga s'au făcut Maj. Sale ovațiuni entuziaste.

Demisionare. Dl Grigori Balan a demisionat din postul său de director și casier al însoțirii de păstrare și economie din Cernăuț.

Din cauza că ziua de 1 Mai a fost sărbătorită și de personalul tipografiei noastre. numărul de Joi n'a putut să apară; numărul prezent apare pentru aceea în mărime dublă. Asemenea va apărea numărul viitor din cauza sf. sărbători a Învierii Domnului abia Sâmbătă seara, ca număr dublu.

„Armonia” Proba proximă pentru ansamblul operetei »Noaptea de St. George« se va ține Sâmbătă în 11 Mai 1907 precis la oarele 7 sara în localul »Armoniei«. Cu ocaziunea aceasta dorește tuturor membrilor sărbători ferice!

Prăvălia românească rămâne Duminică și Lunea Paștilor închisă. Marti deminează se va deschide iarăși. Rugăm pe onorații noștri părtași a lua aceasta la cunoștință și a se îngriji de cu bună vreme cu cele necesare pentru sfințele sărbători. Dorim tuturor părtașilor și binevoitorilor instituției noastre sărbători ferice.

Pentru Internatul Francisc - Iosif de băieți romini în Cernăuț se caută un portar. Acesta trebuie să fie romin, neînsurat și să știe bine a scrie și a ceti. Pentru serviciul său va căpăta plată bună și toată întreținerea. Petenții au să se adreseze Direcțiunii internatului, str. Lumei nouă Nr. 24.

Societatea acad. „Academia ortodoxă” a expedit următoarele invitări numai în districtul Sucevei. Societ. acad. »Acad. ortodoxă« are onoarea a vă invita împreună cu preta onorata-vă familie la serata literar-declamatoric-muzicală împreună cu dans, care se va aranja Duminică în 12 Mai st. n. a. c. în sala »Otelul Langer« din Suceavă. Cernăuț, în April 1907.

Președinte de onoare: Gedeon G. Balmoș. **Președ. societății:** G. Străinul. Inceputul la oarele 8½ seara. Prețul de intrare pentru o persoană 3 cor. O parte din venitul curat e menită pentru internatul »Vasile Cocirlă« din Suceavă.

Acele prea onor. familii din alte districte, cari participă de regulă la întreprinderile societății, privească-se pe această cale de invitate. Reclamațiunile au a se face la I. P. C. S. pâr. arhim. G. Balmoș.

Pentru meseria de croitor se caută un băiat. Condițiile: Absolvarea școlii primare, vârsta de cel mult 14 ani și trebuie să știe a vorbi nemțește. A se adresa Direcțiunii internatului în Cernăuț, strada Lumei nouă Nr. 24.

Cit a costat călătoria împăratului la Praga. »Prager Tagblatt« află că cheltuiala menajului în timpul petrecerii monarhului în Praga s'au urcat la suma de 160 mii cor., așa dar cam 11.430 cor. pe zi. Cele șapte prinzuri la curte au costat 20 mii coroane. Pentru fiecare tacim se vin vre-o 90 cor. Majestatea Sa lasă a se servi oaspeților săi vinuri, din cari sticla costă cite odată la 40 cor. Cheltuielile totale ale petrecerii împăratului și regelui în Praga se socotesc cam la 320 mii de coroane.

Primarul orașului Cernăuț Dr. Eduard Reiss dupre un morb scurt a încetat din viață Sâmbăta trecută într'un sanator din Viena. Cu el a dispărut una din cele mai marcante persoane din capitală. Un bărbat plin de caracter și de știință. În folosul binelui public și-a pus în decursul vieții sale întreaga sa activitate. Prin concelianța sa a știut să se facă simpatic la întreaga lume, cu care a venit în contact. E destul dacă zicem că decedatul numai prietini a avut. Afară de familia sa are cuvint întreg orașul să'l deplîngă.

Avis! »Insoțirea de păstrare și credit pentru Cernăuț și suburbii«, i. r. c. g. n., se află acuma în palatul național, piața principală Nr. 3.

Mersul trenurilor. Dela 1 Mai a. c., vor pleca dela stația Cernăuț următoarele trenuri către **Lemberg:** la oarele 7.00 seara un tren accelerat; la oarele 12.10 noaptea un tren de persoane; la oarele 5.47 p. m. un tren de persoane numai pînă la Stanislau; la oarele 9.00 dimineța un tren accelerat; la oarele 7.25 dimineța un tren de persoane; la oarele 1.30 p. m. un tren de persoane; cătră **Ițcani:** la oarele 7.48 dimineța un tren accelerat; la oarele 9.15 dimineța un tren de persoane; la oarele 1.41 p. m. un tren de persoane; la oarele 5.32 p. m. un tren de persoane; la oarele 10.25 seara un tren accelerat; la oarele 6.33 dimineța un tren de persoane. Cu trenurile liniei Hatna-Dorna au legături trenurile dela 10.25 seara 6.33 și 7.43 dimineța.

Știri din lume.

Convenția ruso-japoneză. Tratatul între Japonia și Rusia fac progrese surprinzătoare. Peste citeva zile se va putea iscăli convențiunea ruso-japoneză.

Academia Română. Sâmbăta Academia română a lucrat în secțiuni pentru a hotărî distribuția premiului Adamachi divizibil. Astăzi Academia se va întruni în plenu ei pentru a proclama pe noii premiați. Vor fi prezenți d-nii Pompiliu Eliad, Dr. Cimpeanu și Erbiceanu. Joi Academia ia vacanță pînă după Duminica Tomei. Prima ședință după sărbători, ședință publică, va avea loc Vineri în 4 Mai a. c. Înainte de sărbători Academia nu va mai ține decit o singură ședință intimă. Joi la oarele 2 d. m., cînd se va proclama, probabil, noul președinte pe un period de trei ani, în locul d-lui I. Kalinderu, care nu mai poate fi reales.

În ședința de Vinerea trecută a Academiei romine dl Ioan Kalinderu a deschis ședința remițînd Academiei din partea d-lui Gh. Bengescu, ministru plenipotențiar și membrul corespondent al Academiei citeva manuscrise și un mare număr de scrisori ale lui V. Alexandri.

Dl Kalinderu a făcut totodată o amănunțită dare de seamă asupra acestor manuscrise arătînd că sint un text al »Horei dela Sinaia«, o notiță autobiografică a poetului, începînd dela 1843 pînă la 1856 și o notiță despre inceputurile literaturii romine, în special din prima jumătate a veacului trecut. Asemenea 122 de scrisori, toate adresate d-lui Bengescu, care era în relațiuni amicale ca nemuritorul poet. Pe lingă cestiuiri personale și de serviciu, de pe cînd era ministru țării la Paris, scrisorile se referă și la chestiuni de interes general. Toate înfățișează însă pe Alexandri cu spiritul vioiu și adînc pătrunzător al oamenilor și lucrurilor.

Sfîrșind dl Kalinderu zice, că aceste manuscrise sint desigur o prețioasă comoară de amintiri pentru dl Bengescu, care face un scump sacrificiu, numai fiindcă e vorba de Academie, care e o vrednică păstrătoare a tezaurului nostru național.

Membrii Academiei decid să se aducă mulțumirile cele mai frumoase donatorului.

Revărsarea Tisei. »Gazeta Transilvaniei« scrie că apele Tisei s'au revărsat la Körösmező pricinuind pagube de 30.000 cor.

Din caleidoscopul politic.

Blănești, în 25 Aprilie.

Dragă Florică,

... Cum spun deci, gluma se îngroașă. E greu lucru să ajungi la cinste nouă, cinste dela opincari. Mă trudesce și mă sbințuesc ca vai de mine. Nu numai ștrapațele drumului și ghimpele »Apărării«, sămănat prin țară, dar și urmările unor păcate vechi îmi dau de hac.

Așa de pildă în satul acesta. Satul e prăpădit și calicos, dar totuși prețios, pentru că poate adauge o pietricică la diadema democrată ce va străluci pe fruntea fiecărui deputat ales după legea ast nouă. Eată pătrăria mea! Am ajuns în sat cătră sară; la hotar, nimene; nici pine nici sare; numai în depărtare, dinspre sat, se mișca un om îmbrăcat nemțește, spre mine. Mergea parcă n'ar fi avut alta ce face și a ieșit la primblare. Cînd ne mai apropiară, el scoase mînuși albe și le trase pe mini. Era în ținută mare. Venindu-mi în față, mă salută, se prezintă ca conducător și unicul învățător dela școala din loc, și mă bineventează. Îi mulțumesc și-l poftesc la mine în trăsură. Zic: »Te-ai trudit, domnule, mult de-ai ieșit atita drum împotriva mea, și încă pe jos.« »Pe jos, zice, ca înțeleptii sau ca — apostolii.« »Da, îi răspund, chiar sînteți apostoli; apostoli ai culturii, ai progresului, ai adevărului...« »Așa este, replică el, dar și săraci ca apostolii«. La aceste vorbe, să spun drept n'am știut ce să adaug, doar să fi zis aceea ce e o convingere veche a mea: că sint săraci și la minte. Dar, știu mersul politicii — m'am dumerit și am început cu toată vehețența de care dispun. Da, i-am spus, momentul material este cea mai principală piedică pentru o activitate rodnică, încoronată cu succes. De aceea m'am străduit eu și ceialalți de doctrina mea politică, să scoatem răul din rădăcină, să vă dăm D-voastre învățătorilor înlesnirea traiului; dar un lucru mare nu se face în grabă. Sint greutăți la mijloc; apoi au mai răsărit și dușmani noi ce nu vă doresc binele, ce s'au legat cu propinatorii, ce s'au înfipt în aparatul politic ca un ghimpe într'un organism ajuns la apogeul înflorii; sint aparariștii (ii scriu într'adins cu minusculă), sint popii, sint — să mă ierti — și unii Efiailți cari trădează cauza dreptă...

Aici companionul meu, care sau din neștiință în ale etichetei sau din obraznicie, se așezase comod de tot, și încă la dreapta mea în trăsură, zimbi semnificativ și parcă ironic.

Îmi păru suspect lucru. Am sfîrșit deci șirul vorbeii cu asigurarea că voi lucra cu tot dinadinsul să duc la bun sfîrșit treaba cu propinația și cu salarele. Și atunci — închipuie-ți cutezanță! El, făcîndu-se prost, zice. »Eu — să mă ierțați, domnule, în discuțiile mele cu preotul, todeauna ajung la strîmtoare cînd e vorba pe tema asta. El zice: Dacă părintele și nașii proiectului s'ar fi gîndit mai bine, și ar fi voit de fapt să vă ajute, ei nu făceau treaba așa cum au făcut. Că uite — și asta dovedește pe deplin că ei nu sint sinceri — dacă avea ei încredere că vor reuși, dacă nu știa dinainte că vor reuși, ar fi făcut să se întrunească primăvara asta dieta; dar, precumcă i-și temeau pielea, și nu voiau să se deie de gol chiar înaintea alegerilor, au zădărnicit conchemarea sfatului țării.«

»Nu e vina mea, pe onoare, nu e vina mea!« Așa i-am răspuns; dar, parcă n'ar fi voit să deie mult pe onoarea mea, el a remas cu aerul suspect și nici nu părea dispus a asculta o apologie mai

lungă; și, ce-i drept, nici eu nu eram dispus să-i dau socoteală.

Am început să mă informez despre referințele locale. Companionul meu cată să aducă vorba așa, ca să-mi zică că chiar vine dela popa, unde a băut cafea; și zice că nevasta lui a remas la preuteasa, la un »five o'clock«.

»Cum, îl întreb, trăiești bine cu popa?« Poate închină spre ai noștri? — Ar trebui să ziceți »spre ai mei«, dacă vorbiți strict pozitiv. — Ce, poate ești D-ta de ai lor și am început să mă aprind.

Nici așa, răspunde el calm. Eu sint un sceptic; atita-i tot. Întii, ca student, cînd am citit ceva despre teoria Kant-Laplace, am tras la îndoială existența lui D-zeu. Acu, am lăsat-o mai ieftin și mă îndoiesc în privința oamenilor și a faptelor. — Va să zică ești contra mea! — »Nu prea, zice, că de altfel nu ieșam să vă întimpin, eu singur, pecînd cei încăpăținați au remas acasă; contra »numai într'atita, că sistemul D-voastre nu s'a probat și ni-a adus daune«. — Ești un prost, am voit să-i zic, dar apoi, m'am mușcat pe buze și am urmat discuția pînă ce l-am strîmtoat de-a binele. Dar el s'a întors la vorba idioată: Ei bine, dar noi tot ne-am ales cu desiluzii!

Îmi părușe întii a fi numai un lingău ce îmblă după cinstea de-a minca colaci de ai popii, dar apoi m'am încredințat că e un potlogar fără păreche, un vindut, un trădător! Toată întimpinarea mea a fost numai cit o comedie. A vrut să mă facă de ris. De bună samă s'a pus la cale cu popa!

Despre vornic îmi zise că are un nepot la seminar și altul la — nu vreau să-i zic pe nume, la societatea celor retrograzi, a căpăilor boerești. Aceștia l'au prefăcut de m'ar îneca într'o lingură de apă. Deci, în acest ticălos sat nu am nici un prieten.

Îmi vine grija noptatului. Companionul îmi dă de înțeles că m'ar primi cu drag dar n'are unde să mă așeze: căci a avut de gînd să mobilize și a două odaie de care dispune, dar, zice, asta mi-o permite abia după sancționarea proiectului cu propinația. Așa deci mă prinde noaptea fără adăpost. La dascălul n'am ce căuta că el îi sluga popii. De-o merge la vornicu' m'a scoate din sărite și nu voi putea dormi bine. Ce să fac? Este o cîrsmă în sat. Dar nu-i restaurant ca în Viena; nici artiste cu cari să te petreci, și nici — tu o știi care, cea indigenă! Însă — îmi gîndesc și mă mîngîi, aice nu voi da de nici un blăstămat Ianopulos. Dar îndată îmi vine și alta în minte! jidanul ca slugă a propinatorilor, poate să mă otrăvească, să mă omoare. Și dacă mor eu, Bucovina se duce de ripă. Îmi voi căta aiurea adăpost. Așa m'am gîndit și m'am despărțit, totuși politicoș, dela belferul meu.

Am intrat la un gospodar care m'a primit la mas. Aici, ca să dovedesc democratismul meu, m'am pus de am mincat cu cei de casă niște borș remas dela amezăzi. Și, dragă Florică, ce am pățit dela borșul acela — tu nu poți să știi, nu poți să-ți închipui, mai ales pentrucă stomacul tău e deprins încă din Volcineț la delicatose de acestea. Îți spun, zău, că democratismul ăsta mă ajunge la oase. Mai că-mi pare rău că am dat Austriei constituția asta nouă. — La nevoia cu stomacul, pentru care voi cere telegrafic o rețetă dela nepotu-tău din Cimpulung — vine cea bănească; mi se sfîrșesc, paralele. Mai ales Misiu — parazitul — cată din des să se întilniască cu mine și mă șnoruiește a dracului; Așa și ucenicii Filuț și Ioan. Dacă aș avea

măcar folos din ei! Dar nu prea merge: unul stupește oamenii în față când vorbește (e cam gîngav), celalalt e șipileg și cam necopt, și oamenii dau în rîs cînd îi ascultă.

Vei face deci bine să-mi trimiți o mie de lei expres. Acu dacă nu vii să pui o vorbă pentru mine, ca să nu fi încunjurat numai de tonți și mucosi, să-mi faci măcar asta. Adecă, drept să-ți spun, cam fără cînste lucru e să mă lași chiar în nevoia cea mai mare. Trimite deci deocamdată măcar parale!

Dar să nu uit lucrul principal! cînd am trecut prin sat, nu au lipsit — totuși — nici ovațiunile. Drept că au fost numai cițiva fliușcari cari au țipat »trăiască«, în nădejdea udăturii ce le-o plăti. Dar bine și atîta. Das macht Stimmung! M'am pus cu ei la cale să convoace o adunare pe mine. Mă tem însă că vor veni numai ei și poate alți cițiva paraziți. Oamenii detreabă par a fi dispuși la »rezistență pasivă«. Sic transit gloria mundi!

Epistola aceasta am scris-o în cinci minute. Se uita copiii gazdei mele de după horn la degetele mele ca la o comedie. Știi că eu vorbesc iute, scriu iute, m'am suit iute și — o du Selbstronie! — am căzut iute. De m'ar rădica măcar acest district al Humorului.

Servus! *Aurică.*

Invitare

la adunarea generală ordinară a însoțirii de păstrare și credit pentru Frătăuțul-vechiu rom., însoțire registrată cu garanță nemărginită, care va afla loc în 12 Maiu 1907, la 2 oare p. m. în cancelaria comunală din loc.

Ordinea zilei:

1. Raportul directorului despre starea însoțirii și despre activitatea direcțiunii.
2. Propunerea consiliului de control relativ la raportul gestiunii, la încheierea conturilor și la bilanțul pentru anul 1906, la absolutoriul direcțiunii, a visternicului și al consiliului de control, la despăgubirea visternicului și la întrebuintarea profitului.
3. Eventuale.

Frătăuțul-vechiu, în 28 Mart. 1907.

M. Dolinschi **Ilarian Ursachi**
director visternic

C. Cârstean
preș. cons. de control.

Invitare

la adunarea generală ordinară a însoțirii de păstrare și credit pentru Gemene și Slatioara i. r. c. g. n. care va afla loc Duminică în 12 Mai a. c. la oarele 2. p. m. în localul însoțirii.

Ordinea zilei:

1. Completarea direcțiunii încă cu doi membri.
2. Desbaterea despre înființarea unei însoțiri agricole respective a unei prăvălii.
3. Eventuale.

Gemene la 30 Aprilie 1907

Policarp Popescu
director

Invitare

la adunarea generală a însoțirii de păstrare și credit pentru Calafindești și Botușanița, însoțire registrată cu garanță nemărginită în Calafindești, care va afla loc Duminică în 19 Maiu 1907 la 4 oare după amezăzi în localitățile casei parohiale din Calafindești.

Ordinea zilei:

1. Raportul directorului despre starea însoțirii și despre activitatea direcțiunii.
2. Propunerea consiliului de control relativ la raportul de gestiune, la încheierea conturilor și la bilanțul pe anul 1906 la absolutoriul direcțiunii, al contabilului și al consiliului de control și la întrebuintarea profitului.
3. Schimbarea §. §. 2 și 3 ale statutelor.
4. Alegerea de completare a consiliului de control.
5. Eventuale.

Încheierea conturilor cu raportul și propunerile consiliului de control relativ la aceste încheieri se află în localul însoțirii la dispozițiunea fiecărui membru spre a lua privire în ele
Calafindești în 1 Maiu 1907

Direcțiunea

Din public.

Cu ocaziunea petrecerii aranjate de comitetul cabinetului de lectură »Renașterea« din Sirete, au încurs suprasolviri dela următorii domni: Dl Dr. A. Skedl 9 cor., d-nii Octavian Scalat și Dr. Weißmann cite 4 cor., d-nii Dimitrie Popovici notar, V. Beill primar, Hackman secr. de trib., S. S. părintele V. Turturean și S. S. părintele Percec cite

3 cor., S. S. părintele Zeleschi. S. S. părintele Eusebie Sorocean și dl Mihai Stefaniuc cite 2 cor., d-nii C. Patras, C. Plaschke, P. Colomițchi, S. Veciuc, N. Nastasi, G. Beill, A. Manisali, N. N., S. S. O. Dljanschi, Quirsteld, I. Tofan și Mogilnicki cite 1 cor., dl Gherman 50 bani.

Mărinimoșilor donatori li-se exprimă pe calea aceasta din partea comitetului societății mulțămirea cele mai profunde.

Pentru comitet:

Arcadie Zus, **Constantin Gramatovici,**
secretar. president.

Știri ultime.

În urma rușinei ce a pățit-o Cuparenco în Mologhia, Boian, Cupca, Igești și în multe alte sate, D-sa a declarat a-și retrage candidatură. Avis alegătorilor, ca să deie glasurile numai d-lui consil. Dr. Constantin Iosescu-Grecul.

Tuturor cetitorilor noștri li dorim sărbători fericite și le zicem: Christos a înviat!

Tuturor clienților mei le doresc sărbători fericite.

Cu deosebită stima:

Alexandru Ursu,
frizer, Cernăuț.

AVIS.

Prin aceasta se aduce la cunoștință generală, că

Biroul „Însoțirii de economie și credit“

se află cu **1 Mai 1907**

în casa D-lui Titus cav. de Onciul, Rothkirchgasse 22, lângă teatrul cel nou.

Direcțiunea.

Prăvălia B. Baltinester iun., Cernăuț

Telefon Nr. 301

Strada Enzenberg Nr. 3.

Telefon Nr. 301

aduce respectuos la cunoștință sosirea celor mai noi articoli pentru primăvară.

Deposit de mărfuri din fabricele c. r. de curte:

Pălării: Fabrica lui I. Heinrich Ita, Viena; Iosif Pichler și fii, Graz;

Păpucării: Fabrica lui Anton Capek, Viena; F. L. Popper, Chrudim.

Fabricatele cele mai fine din țară și străinătate:

Pentru dame și copii:

Păpucării
Pălării
Mănuși
Umbrele și parapleuri
Tășcuțe și punguțe
Călțuni
Peptene și perii de cap
Călțavete

Briie
Capite
Haine și jachete pentru copii
Jupone de dame (Damen Jupons)
Parfumuri, soponuri etc.
Revolvere, Utensilii de vinat și munițiune.

Pentru domni:

Lingerie
Pălării de pîslă și jobenuri
Legători de git
Mănuși
Ghete
Pantofi
Bețe și parapleuri
Batiste de nas

Cepițe
Pachioște
Ciorapi
Articole pentru călătorie, sport și Tennis și ghete pentru Tennis
Punguțe și tășcuțe pentru bilete de visite, scrisori și monede

În interesul promovării industriei casnice cât și al artei indigene, comitetul țării hotărâse de a înființa un

Bazar permanent,

care se va întocmi în timpul proxim în

Cernăuți, strada domnească Nr. 11.

În bazarul acesta se vor espune spre vânzare:

1. Obiecte furnizate de către toate școalele industriale ale țării cit și obiecte furnizate de către absolvenții acestor școli;
2. Obiecte de industrie casnică;
3. Obiecte de artă espuse din partea artiștilor indigeni cit și
4. în decomun alte obiecte de felul acesta cari pot fi espuse spre vânzare.

Direcțiunea bazarului primește obiectele menite pentru vânzare în comisiune, se poate însă, fiind aceste din partea furnisoriilor oferite cu un preț convenabil, ca să le și cumpere spre a le vinde mai departe.

Comitetul țării se adresează către toți conlocuitorii țării, către venerabila preoțime, către p. t. învățătorime cât și către diferitele societăți ale Damelor cu rugămintea de ai acorda comitetului țării prin îndrumarea singuraticilor furnisori sprijinul recerut la întreprinderea aceasta, care are numai scopul de a promova industria indigenă.

Deslușiri în afacerile aceste, se pot primi din partea direcțiunei atelierului țării pentru țesut, Cernăuți strada Lumei-nouă Nr. 10 cât și din partea domnului V. KESCHMANN, concipist la comitetu țării.

In loc de altă înștiințare.

Subsemnații, împlinind una din cele mai triste dătorinți, aduc la cunoștință că scumpul lor soț, resp. părinte, soceru, unchiu și cumnat, consilierul guvernial c. r.

Dr. Eduard Reiss

oficer al ord. Francisco-Iosefin, primar al capitalei Cernăuț, avocat, etc.

dupre un morb grav a încetat din viață Sâmbătă, în 27 Aprilie 1907 la oarele 4 p. m., în etate de 57 ani.

Remășițele scumpului defunct, cari au sosit Marți, în 30 April 1907 la gara din Cernăuț, s'au depus spre vecinică odihnă în aceeaș zi la oarele 2 p. m. pe cimitirul din loc.

Cernăuț, la 28 April 1907.

medic de regiment
Dr. Oscar Steinhaus

inginer diplomat
Alfred Steinhaus
ca nepoți.

Daniil de Poliacof
cons. guver. c. rusesc
ca ginere.

Fany Reiss
ca soție.

Alma de Poliacof
fil. Dr. Iosif Reiss
ca copii.

Toți cumnații și toate cumnatele.